

[Knaud Jespersen.]

lavtlønnede, og alligevel er de lavtlønnede blevet fattigere og fattigere, de af dem, der ikke er blevet arbejdsløse. Jeg vil godt have at vide: hvori består denne hensyntagen? Hvem er det af de øvrige grupper, der skal betale? Og hvad agter man at gøre over for jordspekulationen m. m.?

Jeg er lidt bange, og jeg ved ikke, om ikke også hr. Auken føler lidt frygt for, hvad fremtiden kan bringe, når man taler om, at alle skal stå i en arbejdsløhedskasse. Normalt er det jo sådan, at forsikringer er noget, man kan tegne, men i det øjeblik man forfladiger begrebet arbejdsløhedskasse, kan det jo også være med denne lumske-lige bagtanke hos de borgerlige — jeg forstår, hr. Auken ikke nærer en sådan mistanke over for dem —: lad os så tage hele arbejdsløhedskassen fra hele fagforeningen og lægge det ind under socialforvaltningen, eller hvad ved jeg. Det var ikke en idé til handling, men en tanke, der måske kunne kalde på visse rystelser, sådan at man ikke uden videre gik ind for denne side af sagen.

Om generhvervelse af konkurrenceevnen sagde hr. Johan Philipsen næsten det samme som hr. Auken. Ja men det er jo det, vi har hørt hele tiden, det hørte vi også, dengang hr. Johan Philipsen var minister for arbejdsløsheden, og hvor der skete om muligt endnu mindre end nu. Denne generhvervelse betyder jo også at handle på en ny måde og ikke bare sige til andre, at de skal lave tingene på en anden måde, helst lave noget mere.

Hvad angår offentlige besparelser, er det klart, at jeg vender mig imod fremskridts-partiets seks punkter, for det betyder, at man forstørrer ledigheden, det betyder, at omsorgen for menneskene bliver ringere — den er ringe nok — og det betyder, at sundhedsplejen for mennesket bliver stillet i skammekrogen.

Jeg er aldeles ikke ligegyldig over for erhvervene — det var hr. Ingomar Petersen, der sagde det. Vi føler et større ansvar over for beskæftigelsen end over for erhvervene, og så længe man har kapitalismen, nægter vi at anerkende, at det kun er kapitalisternes arbejdsplads, det er også arbejdernes. Men vi nægter også at acceptere, at vi skal slås på det samme grundlag, vi anser nemlig med samme ret, at udvidelse af købekraften

for de mange er mere værdifuldt end udvidelse af købekraften snævert for erhvervene. Den, der gavner arbejdernes købekraft, gavner også mulighederne for igang sættelse af arbejde, mens det omvendte ikke altid er tilfældet.

Om man kan dæmpe venstrefløjens i socialdemokratiet, er det lidt svært at sige. Jeg vil ikke sige meget mere om den side af sagen, bare gøre én eneste bemærkning. Man kan jo godt sige, at de socialistiske lande ikke er nået længere end os i udviklingen af friheden, men jeg vil bare gøre opmærksom på, at i den socialistiske verden nægter man at anerkende arbejdsløhedsbegrebet, og bliver man arbejdsløs, får man fuld erstatning. Det kunne man måske også fra et kristent synspunkt se lidt mere mildt på, selv om de ikke har nået alt og ikke alt er, som det skal være.

Auken (S):

Hvad angår arbejdsløsheden i de socialistiske lande, skal man bare have prøvet én gang at købe en grammofonplade i Sovjetunionen og have set 15 mennesker aktivt beskæftiget med det for at forstå, hvorfor de ikke har arbejdsløshedsproblemer dér.

Det, der har glædet mig mest i debatten i dag på trods af det meget partitaktiske udgangspunkt for debatten, er den positive holdning, der har været over for ungdomsarbejdsløshedsproblemerne. Jeg tager de mange udtalelser som udtryk for, at vi i folketingets arbejdsmarkedsudvalg virkelig på det møde, vi skal have den 11. juni, og de fortsatte møder, vi skal have, skulle kunne samle et bredt flertal omkring en virkelig aktiv indsats i kampen mod ungdomsledigheden.

Jeg kan imidlertid ikke forstå, at hr. Ninn-Hansen og andre har været så kritiske over for regeringens idéaktionsprogram, som er blevet fremlagt til forhandling mellem partierne, for til dato er det jo, bortset fra et ikke særlig gennemarbejdet forslag om arbejdsgivertilskud, som de konservative har fremsat, det eneste grundlag, vi har haft for diskussionen omkring ungdomsarbejdsløshed. Jeg vil gerne ligesom statsministeren sige, at hvis der er bedre ideer, tager vi naturligvis imod dem, men indtil dato er det det eneste grundlag, vi har at arbejde ud fra.